

Sygn. akt II KS 3/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **W. K., K. F. i J. W.a** oskarżonych art. 286 § 1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 16 listopada 2017 r.,
skargi pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego K. U.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 czerwca 2017 r., uchylającego wyrok Sądu Okręgowego w [...],
z dnia 17 lutego 2017 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym;**
- 2. zwraca K. U. kwotę 750 (siedemset
pięćdziesiąt) zł uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

W. K., K. F. i J.W. zostali oskarżeni przez K. U. o popełnienie przestępstw opisanych szczegółowo w subsydiarnym akcie oskarżenia, który wpłynął do Sądu Okręgowego w [...] w dniu 3 sierpnia 2015 r., a więc w sprawie mają zastosowanie przepisy rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego.

Sąd Okręgowy w [...], wyrokiem z dnia 17 lutego 2017 r., uznał wskazanych oskarżonych za winnych zarzucanych im czynów, po modyfikacji, i wymierzył im kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, co zostało szczegółowo wskazane w wyroku.

Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonych oraz prokuratora, wniesionej na korzyść oskarżonych, wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017 r., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w [...] do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego wniósł pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego K. U. i na zasadzie art. 539a § 3 k.p.k. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi „naruszenie art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. polegające na uchyleniu wyroku Sądu Okręgowego w [...] z dnia 17 lutego 2017 r. wydanego w sprawie o sygn. akt III K .../15 oraz przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji, w której nie wystąpiła żadna z przewidzianych tym przepisem przesłanek do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania”. Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego jest zasadna, gdyż trafnie podnosi zarzut naruszenia art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z powiązania treści tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wynika, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód

określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., IV KS 6/16, LEX nr 2204960). Te uregulowania wskazują więc jednoznacznie, że aby Sąd Najwyższy mógł ustosunkować się do podniesionych w skardze zarzutów, uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno być tak sformułowane, aby wynikało z niego jednoznacznie, która z przesłanek określonych w art. 437 § 2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Oczywiście obowiązek taki istniał już uprzednio, jednakże nabrał istotnego znaczenia od chwili wejścia w życie przepisów Rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego.

Analiza uzasadnienia zaskarżonego skargą wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] nie wskazuje natomiast w ogóle, co było rzeczywistą przyczyną wydania wyroku o charakterze kasatoryjnym. Z całą stanowczością należy stwierdzić, że tak sformułowane uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego nie poddaje się w ogóle kontroli. Rozważania Sądu zawarte są wprawdzie na 5 stronach maszynopisu, ale jedynie kilka zdań odnosi się do przedmiotowej sprawy, a pozostała część wskazuje jedynie ogólnie na czym polega obraza poszczególnych przepisów postępowania, co jednak nie ma jakiegokolwiek przełożenia na realia sprawy. Takie konstruowanie uzasadnienia wyroku sprawia wrażenie prostego kopiowania raz przygotowanego uzasadnienia, które może być wykorzystywane w każdej sprawie i co należy podkreślić, te ogólne rozważania są na takim poziomie merytorycznym, że wydaje się, iż od Sądu Apelacyjnego można by było oczekiwać bardziej pogłębionej refleksji, a nie przytaczania tez znanych, jednoznacznych i nie podlegających dyskusji.

Odnosząc się do tych kilku zdań związanych bezpośrednio ze sprawą, to należy zauważyć, że to Sąd Apelacyjny winien odnieść się do zarzutów zawartych w apelacji obrońców, a przerzucanie tego obowiązku na Sąd I instancji nie jest zasadne. Twierdzenie również, że Sąd podziela stanowisko zaprezentowane w apelacji prokuratora, że „Sąd I instancji dopuścił się naruszenia przepisów procedury, co mogło skutkować poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych o istotnym charakterze z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonych” nie

tylko nic do sprawy nie wnosi, gdyż nie wskazuje na czym polegało naruszenie przepisów, których zresztą nie wskazano i czego ewentualnie Sąd I instancji winien się wystrzegać, ale nie uzasadnia w żaden sposób konieczności uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Wskazując natomiast, że Sąd I instancji swoje rozstrzygnięcie oparł tylko na części ujawnionych dowodów, Sąd Apelacyjny odwołał się jedynie do apelacji obrońcy oskarżonych, bez jakiegokolwiek wskazania, jakie dowody zostały przez Sąd I instancji pominięte w rozważaniach i czy mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia. Nie wiadomo również, czy rzeczywiście w tej sprawie Sąd Apelacyjny widzi konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, gdyż uzasadnienie dotyczące tej kwestii poświęcone jest głównie wskazaniu jakie obowiązki wynikają z treści art. 193 § 1 k.p.k. oraz art. 366 § 1 k.p.k., a nie dotyczą sprawy.

Reasumując, wydaje się konieczne przypomnienie Sądowi Apelacyjnemu w [...], że zgodnie z treścią art. 437 § 2 k.p.k. do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania może dojść wyłącznie w wypadkach wskazanych w tym przepisie. Każda strona natomiast ma prawo wiedzieć, czym kierował się Sąd wydając wyrok określonej treści.

Sąd Najwyższy mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 539e § 2 k.p.k. i art. 539f k.p.k. w zw. z art. 527 § 4 k.p.k., uwzględnił skargę pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego, nakazując zwrot opłaty od skargi.